

BULHARSKÉ FONDY A BULHARISTICKÁ ČINNOST SLOVANSKÉ KNIHOVNY

(u příležitosti 100. výročí bulharistiky na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy v Praze)

Marek Jakoubek

10. 11. 2016 – 14. 1. 2017, předsálí Všeobecné studovny Národní knihovny ČR. Kdo mezi 10. listopadem roku 2016 a 14. lednem roku následujícího navštívil Všeobecnou studovnu Národní knihovny ČR, mohl si takřkajíc po cestě prohlédnout výstavu *Bulharské fondy a bulharistická činnost Slovanské knihovny*, která se nachází v předsálí studovny. Autorkou výstavy, jejíž realizace proběhla pod záštitou velvyslance Bulharské republiky v ČR Lăczara Petkova, byla Ivana Srbková. Tato dlouholetá pracovnice Slovanské knihovny umožnila v uvedených prostorách při příležitosti zmíněného významného výročí návštěvníkům seznámení jak s průřezem bulharské sbírky Slovanské knihovny, tak i s významnými momenty bulharisticky orientovaných aktivit této ústřední slavistické instituce v naší zemi.

Slovanská knihovna byla založena roku 1924, nejprve ovšem (pouze) jako Ruská knihovna Ministerstva zahraničních věcí. Teprve v letech 1927–1928 byl její záběr rozšířen i na literaturu ostatních slovanských národů, a knihovna se tak

stala klíčovou institucí pro slavisticky orientovaná studia. V uvedených letech bylo ustaveno také bulharské oddělení, a to díky činnosti a úsilí Georgiho Bakărdžieva Jantarského, absolventa Filozofické fakulty Univerzity Karlovy.

Celkový pohled, foto Eva Hodškov

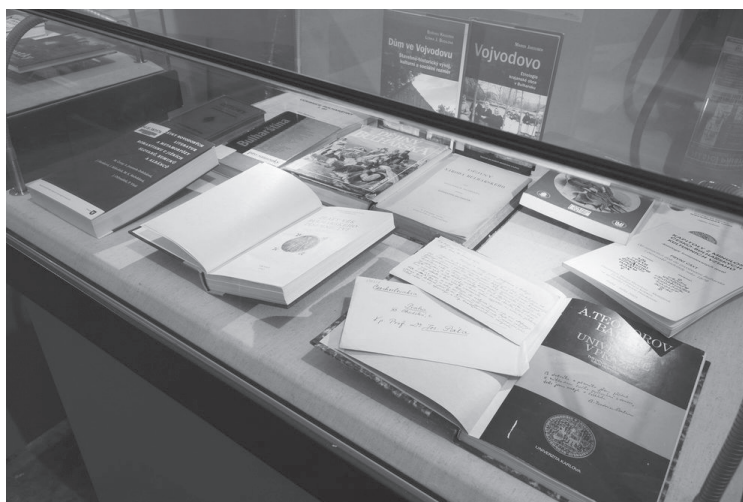
V současnosti disponuje bulharské oddělení Slovanské knihovny fondem čítajícím 25 000 titulů malého formátu a 100 titulů velkého formátu. V režimu vzájemných meziknihovních výměn pak knihovna získává 24 periodických titulů. Výrazná většina sbírky se nachází v Centrálním depozitáři Národní knihovny v Hostivaři, zásadní studijní materiály jsou ovšem čtenářům k dispozici přímo v areálu Slovanské knihovny. Co se nových přírůstků týče, jsou jejich hlavními zdroji

nákupy a výměna s partnerskými knihovnami v Bulharsku, pominout ovšem nelze ani knižní dary ve prospěch knihovny.

Ve vztahu k vlastním bulharským fondům vydala Slovanská knihovna rovněž řadu publikací, ať již jde o práci mapující bulharskou literaturu ve Slovanské knihovně (V. Bechyňová), bibliografii bulharských periodik a bulharské beletrie v českých překladech v letech 1825–1980 (A. Vachoušková, H. Sofrová, D. Hronková), či specializovanější bibliografii Kirila Christova v Čechách (Z. Urban), nebo práci *Vasil D. Stojanov v Čechách (1858–1868) – dokumenty o bulharském národně-osvobozenckém hnutí* (E. Chadžinikolova).

Kromě posláním knihovnického, které je pro Slovanskou knihovnu z definice prvotní, vyvíjí Slovanská knihovna také řadu aktivit na poli řekněme osvětovém, ať již jde o realizaci přednášek, literárních večerů, výstav (jako je například ta ke 100. výročí bulharistiky na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy v Praze), knižních prezentací a řadu dalších. V oblasti bulharistiky je pak v daném ohledu jejím nejčastějším partnerem Bulharský kulturní institut v Praze.

Vzhledem k omezeným prostorám se výstava musela vměstnat do pouhých 6 vitrín. Ty jsou věnovány vybraným oblastem a jsou vymezeny příslušnými názvy: 1. a 2. vitrína *Z nejvýznamnějších titulů bulharské sbírky Slovanské knihovny*; 3. *Z nejstarších bulharských periodik*; 4. *Z prací významných bulharistů*; 5. *Z českých překladů bulharské krásné literatury nového tisíciletí*. 6. vitrína, nazvaná *Z bulharistické činnosti Slovanské knihovny*, pak prezentovala přehled odpovídajících aktivit, pořádaných Slovanskou knihovnou mezi lety 1999–2016. Kromě samotných vitrín s exponáty byl součástí výstavy též doprovodný panel s textem autorky, věnovaný historii Slovanské knihov-

Z prací významných bulharistů, foto Eva Hodškov

ny se zřetelem k její bulharské sbírce a přidruženým bulharistickým aktivitám¹.

Ač zmíněné prostory nutily autorku k značnému omezení prezentovaných položek, byl vystavený materiál natolik bohatý a pestrý, že návštěvník nemohl být na pochybách o tom, jak rozsáhlá a komplexní je sbírka, ze které byly vystavené exempláře vybrány. Výstava tak jakoby mimoděk dokládá skutečnost, že Slovanská knihovna je pro českou, zdaleka nejen bulharistickou, obec zcela nepochybnou a nepominutelnou základnou. Co si tak přát víc, než aby jí bylo umožněno tuto pozici důstojně zaujímat i do budoucna, vždyť profitovat z toho budeme především my – bulharisté, slavisté, balkanisté, etnologové, jakož

¹ Právě z textu panelu, za jehož laskavé poskytnutí I. Srbkové děkuji, byly převzaty výše uvedené informace.